

Ministeren er imod forslaget, det vidste vi jo godt, for jeg har diskuteret sagen med ham i udvalget, og det er beklageligt, synes jeg, at vi har en minister, som ikke ønsker at gøre noget for at indføre bedre barrierer mod nepotisme. Men vi må konstatere, at sådan er det altså. Og det gælder selvfølgelig også regeringspartierne ordførere. Jeg forstod, at fru Lis Greibe var positiv over for nogle ting og negativ over for andre.

Jeg tror ikke af grunde, jeg skal komme tilbage til, at jeg vil gå i detaljer med de enkelte punkter, men der er lige én ting, nemlig at der var rektorer, der har sagt, at vi overreagerer. Det er rigtigt. Der er sandelig også rektorer, der har bedt om at få nogle nye og bedre regler. Rektor Kjeld Møllgaard har bedt om at få et bedre regelsæt, rektor Henrik Tvarnø har også sagt det, så rektorerne ønsker altså også at få bedre regler.

En af de ting, som især Kjeld Møllgaard lagde vægt på, er åbenhed med den undtagelse, at folk selvfølgelig skal kunne søge fra et privat firma til en universitetsstilling og så, hvis de ikke får den, bevare fortroligheden, for ellers er der ingen, der vil søge, og vi har brug for mobilitet begge veje. Derfor bør en vis ret til at få sit navn fjernet, hvis man ikke får stillingen, være mulig. Men derudover bør der være åbenhed; det understreges fra mange sider.

Fru Ulla Tørnæs var positiv; det takker jeg for. Jeg opfattede ikke talen, som om Venstre gik ind for alle punkter - det havde jeg heller ikke forventet - men en åbenhed over for at erkende problemstillingen og se på det, og det er jeg glad for; det var det, jeg ønskede.

Hr. Frank Dahlgaard - det var lidt på den ene side og lidt på den anden, men jeg håber også, at vi kan tale om det i udvalget.

Hr. Køpke Christensens indlæg undrede mig, for det er jo ikke ukendt, det ved alle partier her, at forslaget har været forelagt alle partier, før jeg fremsatte det - det er jo et forslag, der kommer fra en høring, det er ikke specielt SF's - med henblik på, at vi kunne fremsætte i fællesskab. Det eneste parti, der svarede positivt, var faktisk Fremskridtspartiet. Men i dag er de kommet med en anden ordfører, og så fik vi en anden tale, så det blev ikke helt som den første melding, jeg havde fået under bordet.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen afviste forslaget med, at vi skulle ikke blande os i administrative anliggender. Det er Folketingets sag at blande sig i, om offentlige midler bruges rigtigt eller forkert.

Så endelig til hr. Bruno Jerup: Jeg skal takke for tilsagnet om at gå ind i drøftelserne. Jeg forstod, at der var både positive og negative bemærkninger.

Så vil jeg slutte af med at sige, at disse forslag jo som sagt ikke er nogle, der er skabt i SF. De er kommet fra en høring, og der er kommet forskellige forslag. Jeg ved ikke engang, om alle deltagere i høringen står bag alle forslag; det fremgår ikke af referatet, men en del gode forslag er kommet. Og det, vi syntes vi skulle, er ikke at vedtage det umiddelbart, men at sende det til høring på universiteterne. Der er flere, der har efterlyst det. Men nu kan vi sende forslagene fra høringen ud, og jeg håber, at et flertal vil være med til at sørge for, at denne procedure bliver sat i gang, så vi til efteråret får et ordentligt arbejdsgrundlag.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Til hr. Kjeld Rahbæk Møller: Jeg bad selvfølgelig ikke om et procenttal for, i hvor høj grad man havde nepotisme. Det forudsætter i hvert fald jo, at man kan definere, hvad nepotisme er, og hvornår der er tale om det, og det mener jeg ikke at man umiddelbart kan.

De to nævnte eksempler, som hr. Kjeld Rahbæk Møller mener er nepotisme, overbeviser mig heller ikke om, at det er et så stort problem, at man skal gå ind og lovgive.

Jeg ventede egentlig at få lidt forklaring på det punkt 10, som SF har, med om at en usaglig ansættelsespolitik med en deraf følgende lav kvalitet skal få negative konsekvenser for resourcetildelingen til institutionerne.

Jeg vil da godt spørge: Hvem skal egentlig bedømme, hvad der kan anses for at være en usaglig ansættelsespolitik, og hvordan skal den faglige kvalifikation måles i forhold til undervisningstalent, samarbejdsvillighed, åbenhed, forskningsmetodebevægelighed osv., og i hvor høj grad skal det så have økonomiske konsekvenser?

Konkurrencen mellem vore universiteter er desuden så hård, at ethvert universitet ved, at det kun overlever, hvis det ansætter de bedste folk. Så tilbøjeligheden til nepotisme holdes da også ad den vej i ave af et kvalifikationskrav i ansættelserne.